

‘Si acabem la lliga entre el vuitè i el tretzè haurem fet una molt bona temporada’

‘Si acabem la lliga entre el vuitè i el tretzè haurem fet una molt bona temporada’

Director esportiu del Girona FC. Hores després del tancament del mercat d'estiu i poc abans que s'agafi un parell de dies de descans amb la seva família a la Garrotxa, el director esportiu del Girona passa balanç i explica què espera de la plantilla que ha confeccionat. Afirma que vol potenciar el futbol base i confessa que quan va arribar va tenir dues setmanes "molt dures" pel buit

que s'havia generat amb l'accidentada marxa d'Oriol Alsina.

JORDI ROURA GIRONA

Després de cinc temporades exercint de màxim responsable esportiu a l'Hospitalet, el mateix club on es va retirar com a jugador el 2010, a Quique Cárcel aquest estiu li ha arribat l'oportunitat de tastar el futbol professional. No ho ha desaprofitat i, amb uns recursos econòmics limitats (dos milions d'euros) ha acabat fent una plantilla que fa bona pinta i que després d'encadenar sis victòries en els sis partits de pretemporada, ha guanyat els dos primers compromisos de lliga. Com a futbolista, Cárcel, a punt de fer 40 anys, es va formar a la base del Barça i va defensar els colors d'equips com el Cadis, el Sabadell i el Leganés.

Dilluns al migdia, després de presentar Christian Alfonso, ja van dir que donaven la plantilla per tancada i, per primer cop des de l'ascens a Segona A, el Girona no va estar pendent de possibles reforços fins la mitjanit de l'últim dia de mercat. Què va fer aquella nit mentre tants altres directors esportius lluitaven pels últims fitxatges? Teníem la plantilla tancada però no li negaré que fins ben bé les onze de la nit encara vaig estar rebent trucades d'agents que ens oferien jugadors. Ens va costar arrencar però hem anat fent les coses amb temps i tot s'ha acabat posant a lloc. Nosaltres ja havíem donat la feina per feta però encara hi havia clubs i representants que intentaven proposar la cessió d'algun jugador.

Ja no quedaven gangues...

No l'enganyaré, hi havia alguna cosa bona... Sap què passa, que amb això dels límits salarials hi ha clubs que tenen problemes de fitxes i a última hora buscaven sortides per poder donar entrada a les darreres incorporacions que tenien en cartera. Jo vaig ser clar, després de l'arribada de Christian Alfonso no podíem fer res més. L'equip està compensat. Hem d'estar tranquils, confiar en aquest grup de jugadors i en el tècnic. Ha fet millor plantilla del que fins i tot vostè s'imaginava quan va aterrar a Montilivi, en plena ressaca de l'adéu d'Alsina?

Ara tot això és parlar per parlar. El futbol s'ha de viure dia a dia. L'únic que puc dir és que m'han deixat treballar a gust, hem fet incorporacions que ens aportaran molt, però tot plegat són suposicions. No és normal, però, que un equip guanyi els sis partits de pretemporada i els dos primers de lliga. Això no és real. Hem de ser realistes i veure quin estat mental té l'equip quan arribin les derrotes. Tenim gent jove amb ganes i fam, però no vull ara deixar-me endur per l'eufòria ni em deprimiré si en un moment donat arriba una ratxa de derrotes.

Acuña, Ortuño, Iván López... Girona es veu, des de fora, com un bon lloc perquè explotin futbolistes joves i amb ambició?

Sí, i això és fonamental. Des de fora es veu Girona com un lloc on es pot treballar bé, sense la pressió afegida que tenen d'altres clubs de la categoria. És un bon lloc i per això els jugadors aposten per nosaltres.

Per fer un equip de Segona A amb dos milions d'euros cal una vareta màgica?

Avui en dia, no és per treure'm mèrits, la majoria de clubs de la categoria som semblants, no hi ha tantes diferències econòmiques. És clar que hi ha equips molt potents, com ara el Betis, però la resta la majoria estem en la mateixa situació. I això fa que el mercat sigui accessible. Hi ha molts jugadors de qualitat. No podem fer miracles fent jugadors per després poder-los vendre, però sí que gràcies a les cessions disposem de jugadors joves amb talent i ganes de reivindicar-se a Segona A. Això es tradueix després en la ferotge igualtat que hi ha a la lliga, com va quedar clar l'any passat. És important anar fent un bon coixí de punts com més aviat millor.

El Girona pot aspirar a fitxar futbolistes de 250.000 ? Per fer una idea a l'afició, la mitjana de les fitxes de l'equip se situa entre els 80.000 i els 100.000 euros?

O menys... Aquí el fonamental és que si tens dos milions per fer la plantilla no t'has de tornar boig. I després marcar-te tu uns límits salarials i que tothom sàpiga que fitxar pel Girona vol dir arribar fins a una quantitat X.

Evidentment que el futbol té un abc, que, per exemple, hi ha davanters que han fet millors temporades i això marca la fitxa que pot tenir un jugador, però és bo que no hi hagi grans diferències al vestidor. Al final som un equip i tothom ha d'estirar del carro.

Vostè va arribar en un moment crític, com a substitut d'Oriol Alsina, i amb un alarmant buit de poder a l'àrea esportiva. Es va arribar a plantejar tornar-se'n?

No l'enganyaré: quan vaig arribar vaig tenir dues setmanes molt dures, molt complicades, bàsicament per la incertesa que hi havia al voltant de l'àrea esportiva. No estava definit el límit salarial, els marges per treballar eren molt petits, s'havien de resoldre situacions amb jugadors amb ?con?tracte... Però passades aquelles dues setmanes d'incertesa, vaig poder començar a treballar molt a gust, amb llibertat. Jo tenia una vida a Barcelona molt controlada, amb la meua família, i també m'inquietava veure com ens adaptariem a Girona, cosa que està anant molt bé. Per postres, els resultats estan acompanyant, i tot i saber que els moments dolents arribaran, estic content per com m'estan anant les coses aquí.

Pablo Machín també va quedar desconcertat amb la marxa d'Oriol Alsina, el seu gran avalador, Quina relació hi té?

L'inquietud que va tenir era molt normal. Ell va venir amb l'Oriol i tota aquella situació no se l'esperava. Només puc tenir paraules d'elogi per a Machín. Es treballa molt a gust al seu costat, penca moltes hores i transmet valors. Me n'he endut una grata impressió. Després els resultats marcaran, perquè al final això és futbol.

Venir al Girona també era una manera de demostrar-se que era capaç de treballar en el futbol professional com a director esportiu. El futbol és futbol en qualsevol categoria o realment es nota el salt qualitatiu?

El futbol professional és molt diferent al de Segona B. És un altre tarannà. Sí, fas la mateixa feina, negocies amb jugadors, com feia a l'Hospitalet, però aquí hi ha d'altres interessos econòmics. La gent és més professional i preparada. Quant a conèixer Segona A i Segona B estava tranquil perquè conec perfectament les categories a l'hora de buscar jugadors, però en canvi sí que m'he trobat algunes situacions que no havia viscut a l'hora de negociar.

De tots els fitxatges que ha fet, quin ha estat el que més maldecaps li ha causat?

Més que dels fitxatges, jo estic content per haver resolt el cas dels tres jugadors que s'han rebaixat el sou. Era una operació complicada perquè Jandro, David García i Juanlu han hagut de fer un esforç i aquí al darrere hi ha persones, sentiments. Els agraeixo l'esforç que han fet perquè ens han ajudat a fer un equip més competitiu.

Quin fitxatge ha sigut el més complicat? Aquell que no he pogut fer, que també n'hi ha hagut alguns. La clau dels que han vingut és que han volgut venir aquí.

L'Espanyol els ha cedit Cristian Gómez i Christian Alfonso en unes condicions econòmiques molt bones, i també va venir a jugar un partit de pretemporada. El tarannà dels dos clubs catalans de Primera és diferent?

Tinc molt bona relació amb l'Òscar Perarnau (director esportiu de l'Espanyol) i la veritat és que s'han portat molt

bé. Ens han ajudat molt. Els números són els números i gràcies a l'estreta relació de Collet amb el nostre president hem pogut tancar aquests acords. Però també tinc molt bona relació amb el Barça. Hem parlat de jugadors, però els perfils no m'han acabat de quadrar. Tots dos clubs intenten ajudar, les relacions que tinc són molt bones tant amb el Barça com amb l'Espanyol.

Amb el mercat tancat i la plantilla completa, quina és a partir d'ara la feina del director esportiu?

Hem de gestionar bé les coses. Hi ha una vintena de jugadors, més els del filial, i s'ha d'estar-hi a sobre, encara que això també ho porti molt bé el tècnic. Fer aquesta tasca de suport als futbolistes i al cos tècnic serà fonamental. És clar que també continuaré vigilant el mercat, cada setmana veig cinc, sis o set partits, i també em centraré en un altre aspecte molt important: el futbol base. S'ha de fer un Girona gran per dalt i per baix. Podem treure molt bons jugadors, aquí sempre hi ha hagut futbolistes amb talent, però s'han de saber captar. Volem fer un pas endavant amb el Girona B i el juvenil i crear una estructura clara de treball.

En algun moment de l'estiu jugadors amb catxet com Becerra o Felipe han estat a prop d'anar-se'n a un altre equip?

No, no hem tingut cap oferta en ferm. Sí que quan vaig arribar es parlava que si Becerra podia tenir algun equip interessat, però no es va concretar res. El mercat està complicat. No s'han vist grans traspassos, això només ho fan els grans, el Barça, el Madrid...

S'espera una lliga tan igualada com la de la temporada passada, tant per dalt com per baix?

El Betis té una plantilla superior, però l'any passat també semblava que equips com el Deportivo estaven un pas per davant de la resta i al final tampoc hi va haver tanta diferència. Parlar d'això ara és figurar. Valladolid, Osasuna, Saragossa, Alcorcón tenen un plus, disposen de jugadors més determinants que els altres, però les dinàmiques són importants. El Betis ha començat bé... ara, sí li entren els dubtes allà la pressió és molt gran i els pot afectar. Nosaltres formem part del bloc de tretze-catorze equips que pretén fer els punts de la permanència com més aviat millor i no passar gaires ensurts. Jo soc ambiciós i m'agradaria que el Girona fos una de les sorpreses de la lliga. Ara bé, també hem de ser realistes i em sembla que farem una molt bona temporada si acabem entre el vuitè i el tretzè lloc.

Aquest any la lliga porta l'al·licient afegit de la presència del Llagostera, un altre gironí. Li agrada l'equip que han fet?

El que està fent el Llagostera és per treure's el barret veient d'on ve i on està. Té una plantilla jove, amb il·lusió, que competirà al màxim i donarà molta guerra. Està a la lliga dels tretze o catorze que li deia abans. He seguit molts dels seus jugadors i tenen qualitat. Però al final ells han de fer la seva i nosaltres hem de fer la nostra.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2014/09/03/acabem-lliga-vuite-tretze-haurem/685925.html?utm_source=rss